

Vážené kolegyně, kolegové, studentky a studenti,

ráda bych vám krátce představila svoji vizi vývoje LF UP v Olomouci.

Vnímám jako velmi důležité a zásadní, aby studenti vycházející z naší lékařské fakulty byli co nejvíce připraveni na reálnou praxi. Ráda bych byla nápomocna při přípravě výuky tak, aby studenti byli schopni implementovat znalosti z preklinických i klinických předmětů do reálné praxe. Schopnost diferenciatální diagnostiky, správná volba diagnostických metod a terapeutických postupů jsou předpokladem zajištění kvalitní péče.

V současné době je kladen důraz na profesionalitu lékaře, vysokou kvalitu péče včetně etiky a komunikace. Samozřejmě na prvním místě je pacient a jeho bezpečnost. Klinická medicína se potýká na jedné straně se zajištěním kvalitní péče a bezpečnosti pacienta, na straně druhé s praxí studentů u lůžka. Jak by se dalo toto dilema aspoň částečně vyřešit? Jednou z možností je simulační medicína.

Vzhledem k tomu, že už od roku 2013 se věnuji výuce simulační medicíny pregraduálně i postgraduálně, myslím si, že je to jedna z optimálních možností nácviku dynamických stereotypů, komunikace, technických i netechnických dovedností v prostředí bezpečné semi-reality. Ráda bych se podílela na implementaci simulační medicíny ve větší míře do pravidelné výuky a věřím, že takto aspoň částečně přispějeme ke zvýšení profesionality a usnadnění vstupu našich studentů do reálného profesního života.

V době pandemie COVID-19 jsem fungovala jako krajský koordinátor intenzivní péče v Olomouckém kraji, období bylo celkově náročné a zároveň poučné. Ráda bych některé postřehy z tohoto období předala studentům a svým kolegům. Vyzdvihla bych potřebu smysluplné komunikace, multidisciplinární kooperace, etického a morálního přístupu a myslím si, že kromě pacientů je nutné se také zaměřit na sebe samotné, abychom byli schopni zvládat krizové situace, vzít si z nich poučení a zároveň nezapomínat na vlastní zdraví, na poznání sama sebe, svých rezerv a možností.

Ráda bych se podílela na vytváření přívětivého pracovního prostředí, interdisciplinární spolupráci a budování pozitivního vztahu vyučující a student. Jsem otevřena novým nápadům a jejich realizaci.

Na závěr si dovoluji použít slova J. A. Komenského: „Škola hrou“.

